

ડૉક્ટર ઈન ધ હાઉસ :

—ડૉ. જયન્ત મહેતા

ગઈ કાલે જ એમની ચાર વરસની દીકરી અમીના બોલેલા ચાર શબ્દો હજુ મન્દીરના ઘંટની જેમ કાને વાગતા હતા : ‘Mom, can we get another dad when our dad goes to work ? મારી સાથે કોઈ વખત પ્લે નથી કરતા. He is always tired when he is home.’ અને ડૉ. જાનીનું માથું ભમી ગયું. તે ઓછું હોય તેમ આજે બપોરના બે વાગ્યા છે અને હજી લંચ લેવાની કુરસદ મળી નથી. હોસ્પિટલનું કંફેટેરીયા બન્ધ થઈ ગયું. સેન્ડવીચ-શોપમાંથી એક ફ્રેઝન સેન્ડવીચ લઈ, માઈક્રોવેવમાં ગરમ કરી, હજી તો બેઠા જ ત્યાં બીપર વાગ્યું. ‘બીપ, બીપ, બીપ...’

‘જમ્પીને જમવા પણ ન દે !’ એમ બબડતા ડૉક્ટરે ફોન ઉપાડ્યો. ‘યા, ધીસ ઈઝ ડૉ. જાની...ડીડ યુ પેજ મી ?’ અવાજમાં ગુસ્સો, અકળામણ અને અધીરાઈ હતાં.

‘યસ ડૉક્ટર, સોરી ટુ ટ્રબલ યુ, બટ...’ નમ્ર અવાજે નર્સનો અવાજ આવ્યો.

‘યસ, વૉટ ? મારી સેન્ડવીચ ઠરે છે. બોલ, છે શું ?’ ડૉ. જાનીના અવાજમાં રોષ હતો.

‘મીસ્ટર જ્હોનસન ઈન રુમ નંબર 206 હેઝ ચેસ્ટ પેઈન.’

‘ઓહ, ઘેટ ફેટ ગાઈ ! ગીવ હીમ સમ નાઈટ્રો એન્ડ રન કાર્ડીયોગ્રામ.’ ઉતાવળમાં જવાબ આપી ફોન મુકી દીધો.

લંચ પતાવે ત્યાં સુધીમાં પાંચછ વખત બીપીયારીએ પજવ્યા. ‘એન્ડ અમી વોન્ટ્સ અનધર ડેડી...’ પાછી પેલી વાત યાદ આવી. મુઠ ગરમ હતો અને હવે બોઈલ થવાની અણીએ પહોંચ્યો.

ડૉક્ટર દોલત જાની ૧૫ વરસ પહેલાં ભારતથી અમેરીકા આવેલા. ત્યારે અહીંના શરુઆતના દીવસો કપરા હતા; પણ હવે સારી પ્રેક્ટીસ બન્ધાઈ ગઈ હતી. ખુબ પૈસા મળ્યા અને ફાજલ સમય ખોઈ બેઠા. ડૉક્ટરની બીઝી જીન્ડગીની આ મોટી રામાયણ. કટાણે મળે તે જંક ફુડ ખાઈ લેવો પડતો હોય, બીપર પર દોડતી જીન્ડગીમાં શ્વાસ ખાવાનો સમય ન હોય, ત્યાં કસરત કેમ કરી શકાય ! વધતું વજન અને માથું કાઢતી ફાંદ, ચહેરા પર વ્યગ્રતાની કરચલીઓ, હવે જાણે ઈસ્ટ્રી કરી હોય તેવી કાયમી થઈ ગઈ હતી. રાબેતા મુજબ 55 વરસે વાળ પણ ધોળા થવા આવ્યા. જાણે વૃદ્ધત્વની ચાડી ખાતા ન હોય !

એકધારી આ જીન્ડગીમાં દર્દીઓથી પણ કંટાળો આવતો. બીજા હલકા પર્યાય ન હોવાથી હોસ્પિટલે આવી પડેલા દર્દીઓને તે ખાલી ‘ઘેટ ફેટ ગાઈ’, ‘રુમ નંબર 206’, ‘ઘેટ કેઝી બીચ વીથ ડાયાબીટીઝ’ કે ‘ન્યુમોનીયાવાળો બુઢીયો’ તરીકે ઓળખતા. દર્દીને પોતાના નામને બદલે દર્દના નામથી, બાહ્ય લાક્ષણિકતાથી જ ઓળખવાની કુટેવ મનમાં જડ ઘાલી બેઠેલી.

‘એન્ડ અમી વોન્ટ્સ અનધર ડેડી...હં.’ તેની સાથે બાસ્કેટબોલ તો શું સ્કેબલ રમવાનો સમય પણ નથી મળતો. સુલુ સાથે પીકચર જોવા છેલ્લે ક્યારે ગયાં હતાં એ પણ યાદ કરવું અઘરું હતું. ‘સાલો ટાઈમ જ નથી મળતો...!’ એમ કહી મનોમન સાન્વના મેળવતા.

સાંજે આઠેક વાગ્યે દોલત જાની ઘરે પહોંચ્યા. બારણું ખોલી દાખલ થયા અને સુલુને સજ્જ થઈને બેઠેલી જોઈ ડઘાઈ ગયા. ટાપટીપથી પેસ્ટલ કલરની સાડીમાં તૈયાર થઈ, ‘આમીરાઝ’થી મઘમઘતી, માથામાં ગુલાબનું ફુલ ખોસી બેઠેલી સુલુ, જરા તુમ્બડું ચડાવવાને બદલે હસે તો કેવી સારી લાગે એમ થયું – અને બીજી જ પળે તુમ્બડાનું કારણ પોતે જ હશે એવી ભ્રાન્તી થઈ. સુલુએ કાંડે નજર નાખી કહ્યું, ‘લેઈટ અગેન, માઈ લવ !’

‘લેઈટ ફોર વોટ ?’ આદત પ્રમાણે તાડુકીને ડોક્ટર બોલ્યા.

‘મહેરબાન, બીજાઓને કહો છો પણ તમારે મેમરી માટે ઝીંકોબા લેવાની જરૂર છે. કોઈ ડોક્ટરના પ્રીસ્ક્રીપ્શનની જરૂર નથી.’ પછી ઉમેર્યું, ‘અને જરૂર હોય તો એક સારા ડોક્ટરનેયે હું જાણું છું. ગયા અઠવાડીયે અમીની વર્ષગાંઠ ભુલી ગયા ! મીણબત્તી ઠરી ગઈ, એના મોં પરનાં આંસુઓ સુકાઈ ગયાં; પણ મહેરબાન તો દરદીના હાથ પકડી બેઠા રહ્યા હતા. આજે લગ્નની પન્દરમી એનીવર્સરી છે. ઘર છે એટલું તો યાદ રહ્યું તેટલું સારું; પછી વાઈફ છે કે દીકરી છે તે યાદ રાખે કે નહીં તે ગૌણ બાબત છે...’ સુલોચનાના અવાજમાં ગુસ્સો, હતાશા, અકળામણ અનેક ઉર્મીઓનું મીશ્રણ હતું.

‘શી નાવ વોન્ટ્સ અનધર હઝબન્ડ !’ મનમાં ડોક્ટર બોલ્યા અને લુલો બચાવ રજૂ કર્યો, ‘મારે યાદ રાખવાનું કંઈ ઓછું છે ? ભુલી પણ જવાય !’

‘યુ પ્રોમીસ્ડ કે આપણે બહાર જમવા જઈશું, પીકચર જોઈશું.’

‘ઓહ ! સોરી, બટ યુ ડોન્ટ હેવ ટુ નેગ મી ! લુક, હું થાકી ગયો છું. કાલે જઈએ તો ?’

સુલોચના મૌન રહી. હતાશ મને અન્તે તેણે સમ્મતી આપી. ‘ઓ.કે.; પણ આવતી એનીવર્સરી પર હું રાહ નહીં જોઉં.’ જરા ધમકી આપી ને પછી જરાક મરકીને બોલી, ‘મેં નક્કી કર્યું છે કે પેશન્ટ તરીકે જ હું હોસ્પિટલમાં દાખલ થઈ જઈશ તેથી મળી શકાય.’

ડોક્ટર કટાક્ષ માટે તૈયાર નહોતા. એની કમાન છટકી. ‘આ બધી મહેનત... આ પૈસા તમારા બધા માટે જ છે... અમીને સારી કોલેજમાં ડોલર જોઈશે ને ?’

સુલુ શીંગડાં ભરાવવા તૈયાર હતી. ‘હાઉ નાઈસ ઓફ યુ ! હું ભગવાનને પ્રાર્થના કરું છું કે આ ભણેલો, કમાઉ વર આપ્યો છે, આ મર્સીડીઝ અને સાબ જેવી ગાડીઓ આપી, ઈન્ડોર જાકુઝી અને આઉટડોર પુલવાળું પાંચ બેડરુમનું ઘર આપ્યું... ઘણો પાડ. પછી એબ્સન્ટી હસ્બન્ડ જેવી ચીજ માટે ફરીયાદ શાને કરું !’

સુલોચના ઉપર જઈને કપડાં બદલવા લાગી. પાછી આવી ત્યાં ડોક્ટર તો ફેમીલી રુમમાં એમનું મોં છાપા તળે ઢાંકી ઉંઘી ગયા હતા. ટીવી પર કોઈ કોમેડીયન અક્કલ વગરની જોક

કરતો હતો અને એવું જ અક્કલ વગરનું ઓડીયન્સ તાળીઓ પાડતું હતું. ‘આ અક્કલવાળા શાહમૃગની જેમ માથું ઢાંકી ઉંઘી ગયા છે.’ સુલોચનાને વીચાર આવ્યો.

સુલોચનાએ ટીવી બન્ધ કર્યું. શોધીને એક સીડી ચાલુ કરી અને ‘હાય રે વો દીન ક્યું ના આયે...’ ના શબ્દો ગુંજી ઉઠ્યા. ભુતકાળ નજર સામે આવી ગયો. સંગીત અને નૃત્યનો તેને કેવો શોખ હતો ! અને આજે ક્યાં જતો રહ્યો ? લાવ, ભાગી જાઉં ? ઈંડીયા જતી રહું ? અમીનું શું થશે ? મારા મનમાં આનન્દ ન હોય તો મારા છોકરાંને કેવી રીતે જીવન માણતાં શીખવાડી શકું ? આનન્દ વગરનું જીવન જીવન જ ન કહેવાય ને ! કોઈ પ્રેમી શોધી લઉં ? અને તરત જ વીચાર આવ્યો કે ભારતીય નારીથી આવો વીચાર થઈ શકે ?

ભારતીય નારી એટલે સુખ મેળવવાનો કોઈ હક્ક જ નહીં ? પડ્યું પાનું નીભાવવામાં જ આનન્દ મેળવવો રહ્યો ? એ તે કઈ જાતનો આનન્દ ?

અઠવાડીયા પછી સુલોચનાએ દોલતને કહી દીધું, ‘લુક, ડીયર, તમે અમારે માટે જેટલા પૈસા બનાવ્યા છે તેના અડધા પણ અમને પુરતા છે. હવે વધુ નથી જોઈતા. તો આપણે છુટા છેડા લઈ લઈએ તો કેમ ?

ડૉક્ટર ચમક્યા. ‘પછી ? પછી કોની સાથે રહીશ ?’

‘કોઈની સાથે જ જો રહેવું હોય તો તમે શું ખોટા હતા ? અને કોઈ બીજો દીલવાળો સંગી મળે તો સમાનધર્મી સાથે કેમ ન રહેવું ? અને છુટાછેડા લીધા પછી તમને શી નીસ્બત કે હું શું કરું છું અને કોની સાથે – અને આજે અમસ્તીયે શી નીસ્બત છે તમને ?’

ડૉક્ટરે કુણા પડી જરા વીનન્તી કરી, ‘એક વરસ ખમી જા. આવતે વરસે પાર્ટનર લઈ લઈશ અને સાત દીવસને બદલે ચાર દીવસની પ્રેક્ટીસ કરી દઈશ. શની-રવી તો ડૉક્ટર કાર્ટરને આપવાનું નક્કી કર્યું જ છે...’

ડૉક્ટરે રીઝવવા ઉમેર્યું, ‘મેં થોડા વખત પહેલાં ડાયમંડનો એક સેટ પેલા ઝવેરીને ત્યાં જોયેલો. હાઉ અબાઉટ ઘેટ એઝ એનીવર્સરી ગીફ્ટ ફ્રોમ મી ? અથવા તો સરસ સંગીત માટે ‘બોઝ’ની નવી સાઉન્ડ સીસ્ટમ.’

સુલોચનાને વીચાર આવ્યો, ‘બજારુ સ્ત્રીઓને પૈસા અને સાથે પ્રેમ પણ મળે છે; મને તો પ્રેમને બદલે પૈસા મળે છે ! હું તો તેમનાથીયે બદ ?’ અંગ્રેજી મુવી ‘ઝીઝી’નું એક ગીત યાદ આવ્યું:

A necklace is love

Diamond is love

An ugly black cigar is love.

એક દીવસ બપોરે ત્રણ વાગ્યે ડૉ. ઘરે આવ્યા. ‘કેમ આટલા વહેલા ?’

‘થાક લાગ્યો હતો એટલે ઓફ લીધો. પેટમાં અને છાતીમાં અકળામણ લાગે છે. મને એક ‘આલ્કા’ આપે છે ? સ્ટમક અપસેટ થયું લાગે છે.’

‘રાયન સ્મીથને બોલાવું ?’ ડૉ. સ્મીથ એમના મીત્ર હતા અને ડૉ. જાનીના કલીગ હતા, નામાંકીત હાર્ટ સ્પેશીયાલીસ્ટ પણ હતા.

‘ના રે ના, ‘આલ્કા’ની જ જરૂર છે.’ એકાદ દીવસ ઘરે આરામ કર્યો. બીજે દીવસે સાડું લાગ્યું એટલે સુલોચનાને ‘ચીન્ટા ન કરીશ’ કહીને ઉપડવા તૈયાર થયા.

‘કામે ચડતાં પહેલાં રાયનને બતાવજો. કમસે કમ એક કાર્ડિયોગ્રામ તો કઢાવી લો. મશીન તો તમારી ઓફીસમાં જ છે.’ સુલોચનાએ સુચન કર્યું.

‘તું પ્રેક્ટીસ કરવાનું બન્ધ રાખ. ડૉક્ટર હું છું કે તું ?’ કહી વીદાય થયા.

સવારના દર્દીઓને તપાસી સાંજનો રાઉન્ડ લેતાં ફરી પાછી બેચેની થઈ આવી. છાતી પર કોઈ હાથીએ પગ મુક્યો હોય તેવું લાગ્યું અને ડાબા હાથમાં ખાલી ચડી હોય તેવો આભાસ થયો. એ દીશા બદલી ઈમરજન્સી રુમ તરફ ઉપડ્યા. નર્સની ડેસ્ક પાસે પહોંચ્યા અને આખા શરીરે પરસેવો વળી ગયો, હાંફ ચડી ગયો, હાથ ઠંડા પડી ગયા. નર્સ કંઈ પુછે તે પહેલાં તો તે ઢગલો થઈને નીચે પડ્યા.

હોશીયાર નર્સે જીભ નીચે નાઈટ્રો મુકી, ભોંય પર સુવડાવી, ઓક્સીજન આપવાનું શરૂ કરી દીધું. ઈમરજન્સી રુમમાં લઈ જઈને સારવાર શરૂ કરી દીધી.

ડૉક્ટર જાની જ્યારે ભાનમાં આવ્યા ત્યારે એમની નજર પહેલાં તો ઉપર ટીંગાચેલી બોટલ પર ગઈ. સેલાઈન અપાઈ રહ્યું હતું. ડૉક્ટર સ્મીથ બાજુમાં ઉભા હતા. ‘ડોલટ, આઈ સો થોર ઈ.કે.જી. સૌરી, યુ હેડ એક્ઝ્યુટ હાર્ટ-એટેક ! લડી યુ વર ઈન ધ હોસ્પિટલ, એલ્સ યુ વુડ હેવ બીન ઈન ધ મોર્ગ.’ એન્જીયોગ્રામ લીધો, એકબે ધમનીઓમાં અવરોધ કળાયો, એન્જીયો-પ્લાસ્ટી કરી અને શરીરમાં બધે લોહી ફરવા લાગ્યું. ઈ-પાસની જરૂર ન દેખાણી.

આઈ.સી.યુ.ના 205માં રુમમાં દાખલ કર્યા.

અમીનું ધ્યાન રાખવાની વ્યવસ્થા કરી, સુલોચના તો ડૉ. જાની પાસે પહોંચી ગઈ. અંદર જઈને કહે, ‘પોતાને ડૉક્ટર કહેનારા રુમ નંબર 205ના દેશી દર્દી, કેમ છો ?’ રુમમાં આવી, બાજુમાં બેસી એણે ડૉ. જાનીનો હાથ પકડ્યો.

ડૉ. દોલત જાનીના મોં પર એક સ્મીત ફરકી ગયું. ‘વેલ, માય લેડી ડૉક્ટર, એનો આધાર તો તમારા પર જ છે !...’

પછી સુલોચનાનો હાથ પ્રેમથી પંપાળતાં ઉમેર્યું, ‘સુલુ ! આપણી અમીને નવા ડૉડી જોઈતા હતા ને ? બીલકુલ નવા તો નહીં; પણ જુનામાંથી, સ્વાનુભવે સુધરેલા નવા ડૉડી તો એને જરૂર મળશે.’

- ડૉ. જયન્ત મહેતા

સર્જક-સમ્પર્ક : 5-Phillip Court, Johnson City, TN 376045- USA

Phone : 423-282-3031

eMail : mehtaj@mail.etsu.edu

લેખકના વાર્તાસંગ્રહ 'પાનખરની કુંપળ'(પ્રકાશક: ઈમેજ પબ્લીકેશન: ઈ-મેઈલ: order@imagepublications.com , પ્રથમ આવૃત્તી : 2002, પાન સંખ્યા : 154, કીમ્મત : રૂપીયા : 80 -ડોલર : 7)માંથી સાભાર...

(શ્રી આનંદરાવ લીંગાયતના 'ગુંજન' માસીકમાં પ્રકાશીત થયેલી ડૉ. જયન્ત મહેતા લીખીત વાર્તા 'કમુબહેન' અમે અમારી તા. ૭ ઓગસ્ટ, ૨૦૦૫ની ૧૧મી 'સ.મ.'માં પ્રકાશીત કરી હતી, જેણે વાચકોની જબરી યાહના મેળવેલી. હજી આજેયે તે વાર્તાયાહક વાચકોમાં ફરતી રહે છે. તમારા વાંચવામાં નહીં આવી હોય તો અમારી નીચેની લીંક <http://www.gujaratilexicon.com/admin/upload/SeM/sm-11.0--2005-08-07--kamubahen-dr-jayant-mehta.pdf> પર ક્લિક કરી ડાઉનલોડ કરવા વીનન્તી છે. મીત્ર આનંદરાવનો ટુંક પરીચય પણ તેમાંથી મળી રહેશે. - ઉત્તમ ગજજર)

'સન્ડે-ઈ-મહેફીલ'ના આ અંકના અતીથી સમ્પાદક અને સંકલનકાર ન્યુ જર્સી-અમેરીકાના પ્રસીદ્ધ હાસ્યલેખક ભાઈ શ્રી હરનીશ જાની (harnish5@yahoo.com)નો ખુબ આભાર

આ 'વાચનયાત્રા-સન્ડે ઈ-મહેફીલ'માં બેપાંચ વર્ષે ચાર-છ માસ માટે સળંગ, માત્ર વીદેશસ્થીત ગુજરાતી સર્જકોની કૃતીઓ આપવાનું અભીયાન શક્ય બન્યું તે, 'સ.મ.'ના અતીથી સમ્પાદક ભાઈશ્રી હરનીશ જાનીના ઉષ્માભર્યા સહકારથી. વીદેશસ્થીત ગુજરાતી સર્જકોની અને એમનાં સર્જનની અમને ઝાઝી જાણ ન હોય અને ભારત રહ્યાં રહ્યાં તેમનો સંપર્ક સાધવો પણ મુશ્કેલ.

હરનીશભાઈએ પ્રેમથી તેનો બધો ભાર ઉપાડી લઈ અમને ગજબનો સહકાર આપ્યો છે. અત્યારે તેવો બીજોવારનો વીદેશ-સર્જન મહોત્સવ ચાલે છે.

તા. ૧૪ મે, ૨૦૧૧ના દીવસે એડીસનની પ્રસીદ્ધ 'અકબર હોટેલ'માં, હરનીશભાઈનાં ત્રણે સન્તાનોએ, એમના ૭૦માં જન્મદીન નીમીત્તે તેની ભવ્ય ઉજવણી કરી. લેખકો-કવીઓને ત્યાં મેળો મળ્યો. અમારામાંના એક સમ્પાદક ભાઈ ઉત્તમ ગજજરને તેમાં હાજર રહેવાનો મોકો મળ્યો. 'સન્ડે ઈ-મહેફીલ' અને તેના વાચકો તરફથી હરનીશભાઈને ૭૦મા જન્મદીનની લાખલાખ શુભેચ્છાઓ...

શતમ્ જીવ શરદ:

સુખેથી હસતા અને સૌને હસાવતા રહી સાહીત્યની સેવા કરતા રહો..

-રતીલાલ ચંદ્રયા, બળવંત પટેલ અને અશોક ઇરથીયા

'સન્ડે ઈ-મહેફીલ' - વર્ષ: સાતમું - અંક: 218 -May 22, 2011

'ઉંઝોડણી'માં અક્ષરાંકન: ઉત્તમ ગજજર - uttamgajjar@gmail.com

(●)(◆)(●)

Earlier **Articles** of all 'Sunday eMahefil's can easily be downloaded from our website:
<http://www.gujaratilexicon.com/index.php?action=downloadSeM>

(♦)(●)(♦)(●)(♦)

More than **74,00,000** Gujarati Language lovers have visited
<http://www.gujaratilexicon.com>

More than **7,70,000** have visited Digital Bhagwadgomandal
<http://www.bhagwadgomandal.com>

More than **1,20,000** have visited Lokkosh
<http://lokkosh.gujaratilexicon.com>

You too are invited to visit Gujaratilexicon with a new interface.

(●)(♦)(●)(♦)(●)(♦)(●)